

NY VERDEN kampen for åndelig og moralsk opprustning

FOR RIKE TIL Å GI ?

Mai er måneden da vi feirer frigjøring og forfatning, folk og fedreland. Og vi har grunn til å feire. Vi har vår frihet, vi er en retts- og velferdsstat, med plass nok i et vakkert land. Og vi er velstående.

Det gjør deg tankefull å kjøre gjennom en av våre kystbyer en solfylt maidag. Velpleide eneboliger, mange med to garasjer. Dyre biler i gatene. En armada av lystbåter i havnen, noen små skip med egen kommandobro.

Selvsagt har vi et fordelingsproblem. Mange må ta lån opp over ørene for å skaffe seg tak over hodet. Ca. 70.000 går arbeidsløse og mange gamle tilbringer sine siste år i uverdige forhold.

Men ett spørsmål blir stående og dirre i bevisstheten etter kjøreturen: Kan vi unngå å bli bedøvet av så mye velstand? Bilder av uthungrede barn med oppblåste mager, og voksne som likner Belsenfanger, gjør inntrykk. Men forskjellen mellom deres nød og vår velstand er blitt så stor at lidelsen blir uvirkelig for oss. Det ser ut til å være en regel at de som er rikest har vanskeligst for å gi, i alle fall i forhold til hva de har. På side 3 bringer vi et intervju med en plantasje-eier som har brutt denne regelen. For mange av oss er utfordringen klar: Tingene, vedlikeholdet, forbedringene krever så mye at det blir lite til overs for å ta vare på verden. Vi må skjære ned, lære å leve mer beskjedent. Ikke fordi det er tilstrekkelig til å avhjelpe fattigdommen. Men fordi det vil bevisstgjøre oss om vår klodes situasjon og nødvendigheten av å handle.

En nasjon kan ikke overleve som halvt fri og halvt slave, het det under den amerikanske borgerkrigen. I dag kan menneskeheten ikke overleve som halvt rik og halvt fattig. Vår integritet som medmennesker og vår identifikasjon med en lidende verden står på spill.

"Heller vil eg med augo sjå, enn dauv og blind gjennom verdi gå, og ikkje det sanne skilja," sa Garborgs Haugtussa.

"Fremtiden i våre hender" feirer tiårs jubileum i disse dager. En nellik til Erik Damman og de mange som kjemper for å vekke oss av velstandsvalen. Og en kaktus til alle som trenger et stikk i samvittigheten for å våkne til handling.

VELKOMMEN TIL CAUX !

Det store internasjonale konferansesentret for Moralsk Opprustning i Caux, Sveits, er åpent fra 7. juli til 2. september.

I innbydelsen heter det blant annet: "Ingen av oss behøver å være hjelpeløse brikker i supermakters, regjeringers eller økonomiske krefters spill. Alle kan ha en andel i å gi jorden nytt liv."

Møtene er lagt opp slik at de burde være av interesse for alle som kommer, uansett alder, yrke eller bakgrunn. Innen denne rammen tas det imidlertid opp følgende spesielle temaer, til dels i seminarer og mindre grupper:

7. - 15. juli: Europa.

Forholdet mellom Europas nasjoner - og mennesker. Innvandrerne - deres bidrag og betydning. Kulturelle og språklige minoriteter. Europas rolle blant verdens kontinenter.

18. - 22. juli: Helse.

Omsorg for hele mennesket - i alle stadier av livet. Ethiske spørsmål i helsetjenesten. Frykt som årsak til sykdom - tillit og tro som kilde til helse.

27. juli-3. aug.: Familien.

Kommunikasjon innen familien. Deling av arbeid og ressurser. Familien og verden. Konferansen selv vil fungere som en stor familie.

6. - 13. aug.: Trekanten Sør-Amerika, Nord-Amerika og Europa.

Hvordan gjøre fiender til allierte, og allierte til venner? Hvordan ressurser og jord kan fris fra utbytting og komme alle til gode. Hvordan oppnå frihet uten tøylesløshet, sikkerhet uten kontroll?

17. - 13. aug.: Afrika.

Et møte med folk fra Nord-, Sør-, Øst- og Vest-Afrika.

24. - 29. aug.: Kreativitet - svaret til krise.

Samlingspunkt for dem som arbeider med økonomiske og politiske spørsmål, ikke minst innen industri og fagbevegelse.

30. aug-2. sept.: Avslutningskonferanse:

"Å gi jorden nytt liv".

STRATEGI FOR MELLOM-AMERIKA ?

Det er ikke lett å vinne fram som selvstendig nasjon i spenningsfeltet mellom Cuba og USA. Utviklingen i Mellom-Amerika og Karibien viser det. Jamaica har forsøkt. Uavhengigheten fra England fikk de i 1962. Men det er verre å styre klar av amerikansk økonomisk innflytelse og cubansk påvirkning.

"Mellom-Amerikas problemer kan ikke løses uten en tilnærming mellom Cuba og USA," sa Howard Cooke fra Jamaica under sitt besøk i Norge i april. Han skulle vite hva han snakker om. I åtte år var han statsråd og i perioder vise-statsminister i Jamaicas regjering under Michael Manley. Som svart, med bevisstheten om slavetidens undertrykkelse i seg, representerer han den tredje verdens tenkning. "Fingrene av fatet!" er hans oppfordring både til USA og Sovjet-Unionen.

Sammen med Cooke kom Roderick Edwards, en hvit plantasjeier fra Jamaica (se intervju på neste side) og amerikaneren Richard Ruffin, som ga opp en lovende karriere i Washington for å arbeide heltid med Moralsk Opprustning.

HVA ER USAs BIDRAG?

"Hvorfor må USA, som fødtes i revolusjon og forandring, så ofte ende som forsvarer av status quo?" spurte Ruffin. Sovjet og Cuba utnytter de sosiale konflikter i Mellom-Amerika, mente han, og så det som USAs ansvar å bidra til sosial rettferdighet. Han ville gå inn for at ti amerikanske forretningsmenn med interesser i Latin-Amerika skulle studere fruktene av USAs virksomhet, og ta opp kampen for en tillit som er ødelagt.

Disse tankene fant gjensvar hos Cooke. Han kjenner flere i Cubas regjering og tror på at det både i Reagan-administrasjonen og blant Cubas ledere er mennesker som ønsker dialog heller enn konfrontasjon. Alle tre understreket at Europa burde ta større ansvar i området, og at Norden har en særlig oppgave. "Dere er kjent for å gi hjelp uten å stille betingelser," sa Cooke.

I Oslo traff de tre bl.a. utenriksministeren og to andre statsråder, ledere i Arbeiderpartiet og LO, formannen i Unge Høyre, utenriksdepartementets regionalrådgiver for Latin-Amerika og lederen for kirkens u-lands-informasjon. Utenrikskomiteens formann innbød dem også til å møte medlemmer av komiteen.

Etter Oslo-besøket besøkte de Stockholm og København. Cooke og Edwards deltok senere i en MRA-konferanse i Costa Rica, som ble åpnet av landets president. BOA

ARGENTINAS PROBLEMER

Hvor går veien videre for Argentina? Politikere og meningsmenn, fra regjeringen og nedover, talte åpent om problemene under en fire dagers MRA-konferanse i Buenos Aires i mars. Konferansedeltakere fra 12 land møttes og bodde i et kjent Jesuiterkloster. Argentinere fra hele landet strømmet til møtene, blant dem en rekke jordbruksekspert.

En viktig faktor i konferansen var de seks britene som hadde fått innvilget visum. En av dem, Bill Jaeger, beklaget i sin tale britenes selvrettferdighet over Falklands-krigen, og sa at han så fram til å lære noe nytt sammen med argentinerne. "Med 500 mill. arbeidsløse i verden og 170 brutte våpenhviler i Lebanon, er det mye som må gjøres for å fremme tillit og forsoning," sa han.

Et skuespill, "Hvorfor hører du ikke på meg?", ble framført av en gruppe fra Uruguay. Tre unge par i gruppen kunne fortelle hvordan deres ekteskap var blitt reddet fra oppløsning.

En kvinne fortalte om sitt møte med MRA 25 år tidligere, og hvordan hun da mente at hun levde slik hun burde. Men hennes idealer og gode vilje hadde ikke ført til noe i disse årene. Nå var hun blitt klar over sin stolthet og forakt mot andre, som peronistene, og folk fra andre latinamerikanske land. "Det er det argentinske problemet," sa hun.

DEMOKRATISK OASE

"Moralsk Opprustning taler til oss om renslig, konstruktiv dialog, om gjensidig tillit, om delt ansvar og felles mål. Om rettferd og menneskets kontroll over seg selv som forutsetning for fred mellom brødre." Ordene kom fra Costa Ricas president Luis Alberto Monge under hans åpningstale for en MRA-konferanse i hovedstaden San José i april.

Costa Ricas demokrati og sosiale rettferdighet har vært en latin-amerikansk oase siden 40-årene. Landet tviholder på sin nøytralitet tross infiltrasjon fra bl.a. nabolandet Nicaragua. Kontakten med MRA går langt tilbake for flere av landets ledere. Tidligere president José Figueres, som ledet motstandsstyrkene under borgerkrigen i 1948, talte til konferansen om sin tro på demokratiet, og nødvendigheten av en åpen holdning overfor naboene.

Folk fra seks sentral-amerikanske land, fra Sør-Afrika, USA, Mexico, Brasil, Jamaica og flere europeiske land, var kommet til samlingen i Costa Rica, for å lytte til hverandres overbevisning og erfaringer i en avgjørende periode for hele kontinentet.

ÉN SVALE GIR HÅP OM SOMMER

Av Bjørn Ole Austad

- Rike vil aldri frivillig gi fra seg sin rikdom. De må tvinges til det.
- Det er lettere for en kamel å gå igjennom et nåløye enn for en rik å gå inn i Guds rike.

Både Marx og Bibelen er harde mot rike.

Roddy Edwards kommer fra en mektig godseierfamilie på Jamaica. "Hva burde forvandlingen i mitt personlige liv føre til i den sosiale og økonomiske virkeligheten på Jamaica?" spurte han seg selv. "Det er slavers og undertrykkes slit som har skapt vår rikdom. Vi som er rike må vise at de fattige angår oss og betale tilbake noe av det vi skylder dem."

Han har en gård på 800 mål, og produserer mest melk og kjøtt. Hans oldefar hadde 200.000 mål! Noen påstår at oldefaren eide tredjedelen av Jamaica.

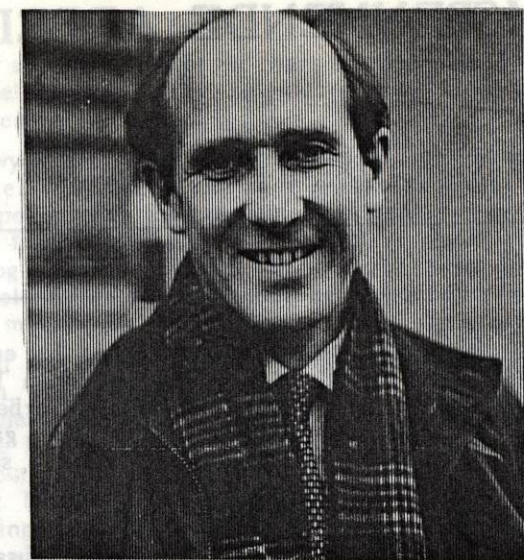
Roddy driver gården sammen med sin kone Ann, som er fra Skottland. En del av eiendommen har de gitt til gårdsarbeiderne slik at de kunne bygge sine egne hus. Gårdens vannkilde ble gitt til landsbyen Walkerswood som de tilhører, og hvor det bor 1.500 mennesker. Likeså fikk landsbyen areal til en skole.

Jamaica har et system med landsbyråd. Det er alltid mulig for den som vil sitte på privilegiene å stikke kjepper i hjulene på det lokale demokrati og bare gi etter for hardt press. Roddy har valgt å gå i spissen for medbestemmelse på grasrota. Et av hovedproblemene på Jamaica er arbeidsløshet, 27% for øyeblikket.

Roddy tok gjennom landsbyrådet initiativet til å starte en bedrift for foredling av jordbruksvarer. Den har 11-12 ansatte, og han selv er vanlig lønsmottaker. Det er organisert som et aksjeselskap med arbeiderne som medeiere. Men ingen har lov til å eie mer enn et visst antall aksjer, for at kontroll og ansvar skal være likelig fordelt. De lager marmelade, peanøttprodukter, forskjellige kryddersorter, alt basert på råvarer fra distriktet. De vil fremme trygghet for bøndene ved at de får avsetning for sine produkter.

Roddy snakker med entusiasme om hva de har fått til gjennom lokalt ansvar og demokrati. Bygging av helsesenter, idrettsplass, småindustri med håndverk, garnspinning, produksjon av håndvesker og annet. De har forskjellige kulturelle aktiviteter og eget landsbyband. Da eieren av postkontoret ville bruke lokalet til annet formål, bygget innbyggerne et nytt postkontor på dugnad.

Landsbyrådet møtes en gang i måneden. Alle innbyggere er velkomne til å ta opp ting av

Slavers og undertrykkes slit har skapt vår rikdom ...

felles interesse. Et styre velges for ett år av gangen for å følge opp spesielle saker. Det siste året har Roddy vært viseformann.

Roddy Edwards er ikke sosialist, selv om det nettopp er hva noen av hans venner fra overklassen kaller ham. Han tror på fritt næringsliv. Men den politiske polariseringen og mistenksomheten på Jamaica bekymrer ham. Den føles helt nede på grasrota.

Walkerswood har et budskap langt utover landsbyens grenser. Daværende statsminister Michael Manley var til stede ved grunnleggelsen av landsbyrådet. Siden har den britiske høykommisæren og forskjellige utenlandske delegasjoner kommet for å se Edwards gård og Walkerswood. Blant dem var statsminister Nordlis kone og utenriksminister Frydenlund. I fjor hadde landsbyen besøk fra Brixton i London, hvor det var store raseopptøyer sommeren 1981. Fjorten fargede og hvite fra en ungdomsklubb kom for å arbeide sammen med folk i landsbyen på forskjellige prosjekter. De fargede ungdommene ville lære noe om sine kulturelle røtter og de hvite om de fargedes bakgrunn.

En svale gjør ingen sommer. En godseier med ny innstilling og praksis gjør ingen revolusjon hverken på Jamaica eller i Mellom-Amerika. Ikke i en virkelighet hvor fåmannsveldet i flere land bruker dødspatroljer for å holde dem som mukker i sjakk.

Men, ensom svale gir håp om sommer. Roddy tror på bevisstgjøring av de rike og mener å se en viss forandring. Så får tiden vise om resultatene holder. I vår bedømmelse av mulighetene for en slik revolusjon, dømmer vi også oss selv. Har vi evne og vilje til å dele makt og rikdom? Norge tilhører de rike.

FRA MRAs VERDENS- OMSPENNENDE ARBEID

SVEITS

Noen dager før sentret i Caux åpnes for en ny konferanse, ruller det opp en buss og noen biler foran inngangen. Ut tumler en skare av arbeidsglade fra forskjellige deler av Sveits, som går i gang med å re de 500 sengene og gjøre i stand rommene. De vil ikke ha et øre i betaling. Det er deres bidrag til at Caux kan fungere.

I april var de blitt enige om å møtes i Lausanne. Ikke for å re senger, men for å bli bedre kjent med hverandre. De tilbragte tre dager sammen. Ett punkt på deres dagsorden var at sveitserne, som har sine røtter i fire kulturer og snakker fire forskjellige språk, må arbeide for samhörigheten dem imellom.

De beretter fra sitt samvær: "I begynnelsen syntes så meget å skille oss. Men åpen tale og selverkjennelse rev ned fordommer og hjalp oss til å forstå hverandre.

Uten bevisst å ha tatt sikte på det, opplevet vi i disse dagene "en verden med omvendt fortegn", hvor hverken penger eller opprinnelse, titler eller utdannelse, var det viktige, men hver enkelts utstråling i kraft av sin tro.

INDIA

Fra en deltaker i et industriseminar i konferansesentret Asia Plateau nord for Bombay, India, er det kommet brev med glimt av noen direkte resultater av seminaret. Vi siterer:

"På en slette 14 mil øst for Puna ligger Walchandnagar, en by på 30.000 bygget omkring en sukkerfabrikk og maskinfabrikken til Walchandnagar Industrier. På vei inn mot byen får vi øye på 250 halvferdige hus med rader av nyplantede hurtigvoksende Subabul-trær. Formannen for ett av fagforbundene forklarer med stolthet at det var MRA-seminaret 'Konstruktiv industriledelse og nasjonal utvikling' som hadde satt ham på tanken om å starte et bygge-kooperativ som hadde finansiert disse husene. Et meieri med tilknyttet virksomhet planlegges også.

En velferdsordning er også kommet i stand for å sikre familiene når arbeidere dør. Dette finansieres ved at arbeiderne gir en dagslønn mot at

bedriften yter et tilsvarende beløp. 'Arbeiderne var først motvillige da de forsto at de måtte bidra med egen innsats, men nå er vi stolte over det vi bygger opp sammen,' sa formannen.

En annen fagforeningsleder viste oss med tilsvarende stolthet et irrigasjonsanlegg i utkanten av byen. 'Vi satte i gang med dette da jeg kom tilbake fra Asia Plateau,' sa han. Et banklån og subsidier fra regjeringen hadde muliggjort irrigering et område på 80 mål, hvor avlingene var tidoblet. Bøndene, som eiet 1-2 mål hver av området, var begeistret over bedringen av forholdene."

En hovedtanke ved seminaret i Asia Plateau var at industrien kan bidra til utviklingen i landet ved å ta større praktisk ansvar for sitt nærmiljø.

SUDAN

Universitetet i Khartoum og Gezira var nylig vertskap for en gruppe fra Moralsk Opprustning som besøkte Sudan i tre uker. Dette var et gjenbesøk etterat ti sudanesiske studenter og en dekanus ved Gezira universitet hadde besøkt Caux og England sommeren 1983.

MRA-gruppen, som besto av to engelskmenn og en malteser, møtte også Sudans visepresident, flere av regjeringen, Høyesterettsjustitiarius og lederen for De Muslimske Brødre.

Sudans situasjon er vanskelig. Opprøret i sør har igjen flammet opp. Ett resultat er at oljeselskapet Chevron har forlatt oljefunnene i området - et hardt slag for landets vakkende økonomi. Regjeringens innføring av muslimsk lov har også skapt forvirring.

En av vertene under Sudan-besøket var Moham-med El Murtada Mustafa, direktøren for arbeidsministeriet. Han skrev nylig i et internasjonalt magasin om sin forbindelse med MRA:

"For tyve år siden var jeg pan-afrikansk stipendiat ved universitetet i Addis Ababa. Rundt meg så jeg fattigdom og korrupsjon. På det tidspunkt møtte jeg Moralsk Opprustning. 'Mennesket først' ble min ideologi. Jeg lærte at mennesket har en verdi i seg selv.

Noen av oss besluttet å leve med en disiplin som er en forutsetning for å gi lederskap på dette grunnlaget. Det har betydd å være presis på kontoret, å bli der til arbeidet er gjort og ta ferie bare når jeg kan unnværes. Også å sørge for at folk betaler det de skylder ministeriet, istedenfor å gi korrupsjonen innpass ved å utsette betaling eller underslå regninger.

MRA har stått for en etisk ideologi mens folk har hatt det travelt med å skrive bøker om ideologienes død. Bevegelsen har hjulpet oss i forsoningsarbeidet mellom Nord- og Sør-Sudan."

LONDON

Skuespillet "Clashpoint" av Betty Gray og Nancy Ruthven ble vist på Westminster Teater i mars, etter en omfattende turne til en rekke engelske byer hvor det har vært raseuroligheter de siste årene. Oppførelsene har skjedd i nært samarbeid med lokale krefter som har arbeidet for å løse problemene bak raseuroen. "Jeg har sett flere forsøk på å ta scenekunsten i bruk for å bringe forandring på dette spesielle problemområdet (miljø- og raseforhold), men aldri bedre produsert og fremført eller så overbevisende i presentasjonen av sitt budskap," skriver visepresidenten for Rådet for likestilling mellom rasene, Clifton Robinson, om "Clashpoint".

THAILAND

En internasjonal gruppe fra Moralsk Opprustning besøkte Thailand i mars. De var 15 personer fra 7 land, blant dem formannen for Asias kvinneråd, Yukika Sohma fra Japan, og undervisningsministeren i Australias forrige Labour-regjering, Beazley. England, USA og Philippinene var også representert i gruppen.

Hensikten med besøket var å invitere til deltakelse i to forestående MRA-konferanser, i Odawara, Japan (18/5-7/6) og Caux, Sveits (7/7-2/9).

I løpet av det åtte dager lange besøket traff de Thailands utenriksminister, visestatsminister og presidenten i nasjonalforsamlingen. Et viktig tema i disse samtaler var skjebnen til flyktningene i Thailand, både de fra Karen-folket i Burma og de fra Kambodia og Laos. Fru Sohma har stått sentralt i et arbeid for å mobilisere Japan til ansvar for disse flyktningene.

De møtte også overhodet for Thailands budhister, Somdej Phra Sangkaraja. Han sa at MRA kan spille en enestående rolle når det gjelder å bringe verdens religioner nærmere hverandre, og ville oppmuntre til deltakelse i konferansene i Japan og Sveits.

NORDISK REVY I NEDERLAND

"Hva er vårt bidrag til en verden i krise?" lød spørsmålet i invitasjonen til en konferanse nederlandsk ungdom arrangerte i Påsken. De inviterte en gruppe unge fra Norden til å komme og fremføre en revy vi har arbeidet på det siste året. 35 svensker, nordmenn, finner og dansker ankom Nederland Langfredags morgen i leiet buss. Vi hadde først vært sammen en dag i Göteborg for å

sette sammen stoffet vi har arbeidet på i fem forskjellige byer i de respektive land i løpet av vinteren.

Revyen gir glimt av situasjonen i samfunnet og kommer også inn på det mer personlige plan. Det er dype og ekte innslag som alle kjenner seg igjen i, om frykt, om lykke, om hvordan vi plasserer oss selv og andre i bokser. En moderne nisse binder det hele sammen med humor og livsglede. Det er mye musikk og sang gjennom hele programmet.

Med revyen tar vi sikte på å nå 60-tallsgenerasjonen, altså ungdom mellom 14 og 24 år. De er ofte desillusjonerte og uten håp for fremtiden og mange har vokst opp i skilsmissehjem. Det er et tomrom som bare venter på å bli fylt, og revyen er et blinkskudd i denne situasjonen, sier en av tenåringene som er med. Vi ønsker ikke bare å peke på problemene, men på at vi kan finne vår del i å besvare dem. Vi kan stå sammen, og la Gud vise oss sin hensikt med vårt liv.

Det står mye arbeid igjen, både på innhold og oppsetning, men gjennom uoppførelsen i Nederland vokste vennskap og felleskap fram i den nordiske gruppen, og gleden ved å gjøre dette sammen ga oss pågangsmot.

H.Ø.

MRA BARE FOR STERKE ?

Jeg var i ferd med å gi opp mitt engasjement i MRA, men våget ikke å si det til noen. Jeg tenkte: Dette arbeidet er visst bare for sterke mennesker - en slags åndelige surfere som rir av gårde på livets bølgetopper. Hvem har vel bruk for en som stadig skylles av brettet og som mesteparten av tiden ligger og kaver med hodet såvidt over vannskorpa?

En morgen fikk jeg noen tanker som snudde opp ned på min tenkemåte og ga meg mot til å gå videre med løftet hode:

"Guds vilje må bli min autoritet - ikke det jeg tror andre forventer, det jeg forventer av meg selv, eller min fysiske og psykiske tilstand. Gud er ingen slavedriver som tvinger meg i kne og ber meg gå den ekstra milen jeg ikke makter å gå. Han er den som best kjenner min begrensning og Han behandler oss individuelt fordi Han har skapt oss forskjellige. - Kanskje vil jeg først skjønne dette når jeg våger å trenge inn i det mysterium at Han virkelig elsker meg?"

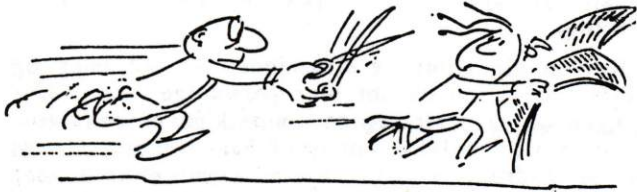
Men når han kjenner mine grenser og samtidig elsker meg, så skulle jeg kanskje slutte å tenke så mye på mine manglende krefter? Kanskje jeg heller skulle overlate til Ham å vurdere hva jeg emer og makter? Uforbeholdent, slik Han elsker meg uforbeholdent?"

M.S.

5.

klippet

Er det likevel slik at den seksuelle frigjørings skjønne og fristende eple skulle vise seg å være mere markspist innvendig enn noen kunne ane før man hadde begynt å spise av det?

Kjønns sykdommer kan oppfattes som livsstilssykdommer. De er en følge av levevaner og atferd. Den mest effektive forebyggelse, og samtidig den vanskeligste å gjennomføre i praksis, er det gamle bibelske påbud om å holde seg til en person seksuelt. Ingenting før ekteskapet og i hvert fall ingen ting ved siden av. Det er i og for seg en meget god leveregel.

Sexologen Berthold Grünfeld,
Dagbladet 16.4.84.

MRA lærte meg at verdens problemer er av grunnleggende moralsk karakter, og at hvert enkelt menneske er moralsk ansvarlig! Videre lærte vi at "som jeg er, er min nasjon".

Guri Ulfrstad, formann i Kristent
Fredslag, Fredsbladet nr. 1, 1984.

Allereie Thomas Hobbes såg sammenhengen mellom manglande tillit og ytre kontroll....Forvitrat grunnlaget av felles normer og forståingsformer - det nokre kallar tradisjon og andre omtaler som solidaritet og fellesskap - blir ikkje berre individa einsame og framandgjorte, og samfunnet dermed utarma, men til og med marknadsøkonomiske handlingar blir meir omstendelige....

Dette har på mange måtar vori sosialismens blindpunkt, og det har truleg vori med å gjere sosialismen særleg utsett for å hamne i byråkratiske tankebanar og teknokratisk arbeidsstil. Det er derfor på høg tid at venstresida tar kulturen på alvor, f.eks. ved å gå inn på spørsmålet om kva tillit og samhold har å seie for det enkelte menneske så vel som for samfunnet - eller, meir allment, den rolle fellesskap i forståingsformer og verdier spelar i den sosiale utvikling, og kva vi kan gjere for å verne og odle dei.

Gunnar Skirbekk,
Arbeiderbladet 28.3.84.

Misjonen har vært gjennomsyret av vestlig overlegenhetsfølelse, med tilhørende intoleranse overfor andre kulturer og religioner og blindhet for det demoniske i Vestens verdensherredømme....Jeg er ikke i tvil om at misjonens store oppgjør med kolonitenkning og kulturimperialisme fremdeles gjenstår. ...

Kan man drive misjon uten å spørre seg selv i fullt alvor hva Gud har villet med de religioner og kulturer man står overfor? Hva har han lagt til rette av innsikt, sannhet og godhet? Hva har andre religioner og kulturer å bidra til fordypelse av kristen innsikt og erfaring? ...Kan det være meningen - som det så ofte oppleves - at man må bryte ut av sin kultur for å bli Jesu disippel? ... Bare når kristen misjon utvikler sansen for det som beveger seg på dypet i andre religioner og kulturer, har den rett til å kalle mennesker til Jesu disipler. Da vil det skje i varhet for de røtter som er nødvendige "hvis livet skal leves i sin hele fylde og mening".

Misjonsprest Notto R. Ihelle, Japan,
Vårt Land i februar.

Jeg kan bare tale for oss selv og de sammenhenger vi står i, ...men for oss er det utenkelig å gå krokveier. Reglene er klare, og vi passer på å finne samarbeidspartnere som respekterer og kjenner dem. Det er heller ingenting som tyder på at bestikkelser lønner seg. Selv om det enkelte ganger - slett ikke alltid! - tar litt lenger tid å gå den offisielle veien, er det til syvende og sist den som fører frem.

Direktør Sven Ullring, Norconsult,
Folkets Framtid 14.3.84.

Vi har aldri spart på kritikk av Reagan-administrasjonen, men vi har aldri framstilt supermaktene som to alen av samme stykke. Det er en stor forskjell: I USA sitter opposisjonen i Senatet og i Representantenes hus. I Sovjetunionen sitter opposisjonen i fangeleirer og sinnsykehus.

Frihet er noe som må gjelde overalt, også i såkalte "progressive u-land". At et regime gir menneskene brød, betyr ikke at det ikke behøver å være så nøye-regnende med å gi menneskene frihet. Den fattiges munn er ikke bare en brødboks.

Arbeiderbladets leder, 4.4.84.

NY VERDEN vil fremme en kristen revolusjon, som forandrer både menneskers holdninger og samfunnsforholdene, bygget på absolutte moralnormer og Guds ledelse.

**Utgiver: Moralsk Opprustning, Postboks 3018 - Elisenberg, 0207 Oslo 2.
Tlf. 44 64 78. Postgiro 5 12 57 94. Bankgiro 6030.05.08831.**

Ansvarlig: Jens J. Wilhelmsen.